

## Foaițe de duminică

Anul IV nr. 29 (132)

20 Iulie 2014

Duminica a 6-a după Rusalii  
(Vindecarea slăbănogului)

Intrând în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa. Și iată, **I-au adus un slăbănog zăcând în pat.** Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: **Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!** Dar unii dintre cărturari ziceau în sine: **Acesta hulește.** Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: **Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.** Și, sculându-se, s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere" (Matei 9, 1-8)

În această împrejurare Hristos Si-a arătat puterea. El nu L-a chemat pe Cerescul Său Tată, ci a **făcut totul de la Sine.** Trebuie să ne însemnăm foarte bine cuvintele: **Putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele.** Va să zică, **doar atâta vreme cât omul este în viața pământească i se pot ierta păcatele.** Când iese din această lume, nu mai este iertare pentru el. În lumea ce va să fie, nu mai este iertare pentru păcătoșii care au ieșit nepocăiți din lumea aceasta. De aceea spune Hristos: pe pământ.

**Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.** Domnul a vorbit cu hotărâre bolnavului, nu cum vorbesc cărturarii, ci **ca Unul care are putere.** Dar cum **avea putere să ierte păcatele,** avea putere și să poruncească trupului să fie sănătos. Si ca să nu încapă nici o îndoială că omul s-a însănătoșit cu totul, Domnul i-a poruncit să-și ia patul pe care mai înainte fusese purtat de patru oameni, și să se ducă acasă. **De ce i-a poruncit Domnul să meargă acasă?** Mai întâi pentru că, bucurios de bucuria altora, a vrut ca omul să **ajungă fără întârziere în locul unde mai înainte domnise durerea,** aducând bucurie întregii case căreia îi fusese înainte povară. Apoi, **pentru ca să arate vanitoșilor cărturari** că fapta Sa a fost izvorâtă numai și numai din iubire de oameni, și că nu așteaptă să fie slăvit pentru ea. După cum păstorul nu caută să fie laudat de oi, așa nici Hristos nu caută lauda oamenilor. **Slavă de la oameni nu primesc** (Ioan 5, 41), a spus Domnul într-o altă împrejurare, iar acum vrea de asemenea să se vadă limpede acest lucru.

Iar mulțimile, văzând acestea, s-au spăimântat și au slăvit pe Dumnezeu Cel care dă oamenilor asemenea putere. În vreme ce scribii huleau în inimile lor asupra lui Hristos, ceilalți din mulțime, cu mințile și inimile încă neîntunecate de deșertăciunile lumeti, **se minunau și slăveau pe Dumnezeu** pentru fapta nemaipomenită ce se săvârșise înaintea ochilor lor. Mulțimea aceasta care se minuna și slăvea pe Dumnezeu era cu mult mai bună decât cărturarii cei strâmți la minte, și mult mai aproape de adevăr și de bine decât erau păgânii gadareni care văzând minunea nu laudaseră pe Dumnezeu ci, plângându-și porcii, L-au gonit pe Hristos din ținuturile lor. Nici mulțimile acestea însă nu puteau înțelege dumnezeirea puterii Mântuitorului Hristos. Ei slăveau pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere, fără să vadă în Iisus pe Fiul lui Dumnezeu Cel Unul-Născut.

Ceea ce n-au cunoscut mulțimile acelea, cunoaștem noi, fiindu-ne dat să vedem prin Biserică. Suntem **învățații bucuriei** întru bine, pentru că tot binele de la Dumnezeu este, de la Izvorul dătător de viață al veșnicei bucurii. Cum spune de-Duh-însuflatul prooroc: **Veseli-mă-voi și mă voi bucura de Tine; cânta-voi numele Tău, Preaînalte** (Psalm 9, 2). Bucuria aceasta va deschide ochii noștri ca să vedem plinătatea adevărului întru Iisus Hristos Domnul nostru; ne va deschide buzele ca să-L slăvim pe El, Fiul lui Dumnezeu, singurul Mântuitor și Iubitor de oameni. A Lui fie slava și lauda, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, Treimea cea deoiființă și nedespărțită, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sf. Nicolae Velimirovici – [www.crestinortodox.ro](http://www.crestinortodox.ro)

**Aceștia sunt cei doi fii ai lui Dumnezeu: Iisus, mai înainte de toți vecii, și omul, fiul vremelniceii.** Acesta de al doilea, a ajuns rău, a ajuns slăbănog. **Unii sunt slăbănogi după trup, alții după minte:** nu pot înțelege și nu se pot bucura de bine. S-a dovedit aceasta în nenumărate rânduri, când Iisus făcea bine omului. Iisus a tămăduit un slăbănog.

**E de neînțeles cum** nu simte omul cu sufletul că a ieșit din omenie, ci abia simte cu trupul, că s-a depărtat de Dumnezeu și a ajuns o grămadă de doage.

**E de neînțeles că durerea trupului îl face să ceară ajutorul lui Dumnezeu, pe când de durerea sufletului, de strâmbarea sau amorțirea lui, nici că se mișcă.**

**E de neînțeles cum oamenii aleargă după sănătatea trupului, dar după iertarea păcatelor așa de puțin.** Aceasta din urmă face înțeleasă pe cea dintâi.

A făcut Iisus minuni - și oamenii cred că cele mai mari sunt cele care privesc sănătatea trupului - dar **marea minune a învierii din morți, e ceea ce mărturisim când zicem: „aștept învierea morților și viața veacului ce va să vie. Amin”.**

Abia atunci va scăpa firea omului de slăbănogie. Până atunci are puțința de-a scăpa de păcate. - Și aceasta e o minune mai mare decât a tămădui un stomac, o mână uscată, sau repararea unui ochi. Sunt lucruri grele și acestea, dar n-au nimic religios în ele. Le fac și medicii.

Părintele Arsenie Boca - "Cuvinte vii"

**La data de 20 iulie,** Biserica noastră sărbătorește ridicarea la cer a **Sfântului Mare Prooroc Ilie Tesviteanul,** unul dintre cei mai importanți prooroci din Vechiul Testament, celebrat ca un mare făcător de minuni și aducător de ploie în vreme de secetă. un exemplu de credință și curaj demn de urmat.





Săptămâna trecută, **pe 19 iulie 2014, s-au împlinit 3 ani de la plecarea la Domnul a părintelui arhimandrit Arsenie Papacioc**, unul dintre cei mai cunoscuți și iubiți duhovnici ai Ortodoxiei.

• „**Adevărata bărbăție nu este când ești îndrăzneț ci când știi să te înfrânezi.** Și înfrânarea și răbdarea pentru Dumnezeu aduce în tine o ceată întreagă de îngeri și așa guști o picătură din lumina dulce a veșniciei. O, Doamne...!”

• „**Vreau să câștigăm toți fiecare zi, ca să nu spun chiar fiecare moment. Fiecare purtăm ceva deosebit de la bunul Dumnezeu și după acest dar ni se va și cere. Iată astăzi a trecut o zi. Să ne întrebăm: cui i-a fost dat mai mult din ea? Cât de nesigur este că vom apuca pe cea de mâine?! Așa zic, că s-ar putea merge spre un început de trezvie, trezvie care ne va învăța mult. Iată, cum vedeți, eu țin mult să fim cu inima trează, cu fața către Dumnezeu. că **El numai aceasta vrea: inima. inima noastră.**”**

[www.doxologia.ro](http://www.doxologia.ro)

”Săracilor, ce vă lipsește dacă Îl aveți pe Dumnezeu? Bogaților, ce aveți dacă vă lipsește Dumnezeu?” Sf.Ioan Gură de Aur



**21 iulie - Sfântul Proroc Iezechiel** - (înseamnă „Dumnezeu va întări”) este unul din cei patru mari prooroci ai Vechiului Testament, alături de Isaia, Ieremia și Daniel. A profețit timp de 22 de ani în timpul robiei babiloniene. Dacă Ieremia a activat în Ierusalim, Iezechiel și-a desfășurat activitatea printre evreii din captivitate, lângă râul Chebar. Ca exilat, el a întărit poporul de acolo în nădejdea într-un viitor mai bun, după distrugerea Templului și a regatului. El a arătat poporului că Dumnezeu își ține promisiunile făcute, în pofida tuturor nenorocirilor ce s-au abătut asupra acestuia. Pentru această misiune el este denumit și **profetul fidelității divine**.

<http://ro.orthodoxwiki.org>

Când avea 30 de ani a avut o vedenie: A văzut cerurile deschizându-se, iar dinspre miazănoapte venea un nor mare și luminos, iar prin mijlocul norului umbla un foc, ce strălucea și arunca raze. **Din mijlocul aceluia nor se vedeau niște animale cu câte patru fețe: de om, de leu, de vitel și de vultur** și aveau patru aripi, iar sub aripi mâini omenesti; două aripi le aveau întinse să zboare, iar cu celelalte două își acopereau goliciunea trupurilor lor. (Iez.1, 1-27) Cele patru animale cu câte patru fețe, închipuiau pe cei patru Sf.Evangheliști, așa cum sunt reprezentați în biserică pe pandantivi, în turlă.

Lui **i s-a descoperit și despre învierea mortilor**. El s-a văzut răpit de Dumnezeu și pus în mijlocul unui câmp plin de multe oase omenești. Acele oase, prin cuvântul lui Dumnezeu, au primit carne și, venind asupra lor duhul, au înviat, s-au sculat pe picioarele lor și s-au adunat și a zis Domnul: „*Voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate dintr-însele!*” (Iez.37, 1-14).

**Si despre Maica Domnului:** “Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeu lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă.” (Iez.44, 2) [www.crestinortodox.ro](http://www.crestinortodox.ro)

**Părintele Serafim Alexiev** : “Lăsați-vă casa nemăturată, necurățită, neaerisită, timp de un an! Oare nu va deveni ea o adevărată cocină? Și acum socotiți ce a devenit sufletul aceluia care nu un an, ci douăzeci, patruzeci, șizeci sau șaptezeci de ani nu și-a curățit sufletul prin spovedanie!” <http://citateortodoxe.ro>

**25 iulie – Sfinții Părinți ai Sinodului al V-lea Ecumenic** – convocat de **Impăratul Iustinian** în 553 și prezidat de **Sf. Patriarh Eutihie** au avut de lămurit mai multe controverse referitoare la Persoana Mântuitorului Hristos, **Dumnezeu – Omul**, dar provenite și din rătăcirile unui autor de talia lui Origen, care promova **apocatastaza, învățătura greșită** potrivit căreia, la sfârșitul chipului lumii acesteia, toți oamenii, inclusiv demonii, vor avea parte de mântuire.

**Termenul “apocatastază”** vine din limba greacă „apocatastasis” și înseamnă restabilire în starea primară.

**Consecințele acestei doctrine sunt:** lipsa oricărui proces de sfințire, dispariția judecății de apoi și mântuirea diavolului. **Această învățătură a fost condamnată de catre Sinodul V ecumenic**, ținut la Constantinopol în anul 553.

Biserica mărturisește înnoirea lumii la a doua venire a lui Hristos, dar afirmă în acelasi timp judecata ultimă, adică despărțirea celor buni de cei răi (Matei 25, 32-33, 46). Învățătura despre apocatastază n-a fost primită de Biserica, dar acest lucru nu înseamnă că Biserica nu se roagă neîncetat pentru mântuirea tuturor oamenilor. **Este totuși o diferență între a afirma ca pe un adevăr de credință mântuirea de obște și altceva să o dorești și să o ceri de la Dumnezeu.**

Cel care crede în apocatastază, nu se teme că va da socoteală de faptele sale. Dimpotrivă, crede că indiferent cum va trăi se va mântui, și astfel, va trăi în nepăsare, va muri în fiecare zi. [www.crestinortodox.ro](http://www.crestinortodox.ro)

### Programul săptămânii 20 iulie 2014 – 27 iulie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	20 iulie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) – Pr. Ticu
Duminică	20 iulie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu
Luni	21 iulie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli – Pr. Ticu
Marți	22 iulie	- Program administrativ ( zi liberă)
Miercuri	23 iulie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr. Ticu
Vineri	25 iulie	9 - 12 - Taina Sf.MASLU
Vineri	25 iulie	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr. Ticu
Sâmbătă	26 iulie	8 – 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Ticu
Sâmbătă	26 iulie	17 – 18 - Vecernia duminicii a 7-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică	27 iulie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea a doi orbi și a unui mut) – Pr. Dragoș
Duminică	27 iulie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș